

at lade sine Bygninger asfurere. At det iøvrigt er en Nødvendighed og maa betragtes som en Politieforanstaltning, at lade Brandstedet rydde, maa vistnok af Alle anerkendes. Man kan særdeles godt antage, at Ilden er slukket, medens det dog brænder i Grunden, og jeg kunde saaledes fremføre Exempel paa, at der, efterat man havde forladt Brændtomten uden at rydde den, 8 Dage efter er opstaaet Ild, og at der er afbrændt betydelige Bygninger derved. Hvad angaaer, at denne Forpligtelse skulde hæves, som hidtil har paahvilet Beboerne, maa jeg sige, at, hvad min Erfaringskreds angaaer, ere Folk saare villige til at komme de Brandlidte til Hjælp ved at rydde Brandstedet, men at Folk dog ogsaa gjerne ønske, at det skal paahvile som en Forpligtelse, idet Almuen almindeligt ønsker, at der skal ske Enhver den samme Ret, som skeer hans Nabo, der maaskee er under samme Wilkaar som han, og idet der paa alle Steder findes enkelte Individuer, som have mindre Hjertelag til at komme den betrængte Mand tilhjælp.

Umsgaard: Ligesom jeg sidste Gang tilod mig at yttre, at man ved at fortolke Forsordningen af 1792 maaskee er gaaet noget videre, end den efter dens Aand tilføjede, saaledes maa jeg med den ærede Landsktingsmand, der talte næstsidst (Dreier), være aldeles enig i, at jeg troer slet ikke, at der vil udkomme noget bedre Resultat for dem, der ere forpligtede til at møde ved Ildbranden efter det Forslag, der nu foreligger, end efter det, der hidtil har gjældt. De Ord „indtil Faren er forbi“ er saa vagt et Udtryk, at det af de forskjellige Commanderende paa de forskjellige Brandsteder vil blive udlagt ganske forskjelligt, og det er vel høist rimeligt, at det i Almindelighed vil blive antaget, at Faren ikke er forbi, saalænge der er Udflugt til, at det kan brænde i Grunden, og det Sidste kan saa gjerne ikke oplyses uden ved Rydning, som alligevel saa vil finde Sted. Jeg troer derfor, at dette Forslag ikke er tilraadeligt, saaledes som det nu foreligger, og at Resultatet derfor vil blive, at vi om kort Tid ville faae et nyt Forslag til Fortolkning af dette og saa fremdeles, hvilket jeg anseer for meget uheldigt.

Orsted: Jeg har allerede under Sagens

forrige Behandling yttret, at efter Begrebet maatte Forpligtelsen, der paahviler Beboerne til at rydde Brandstedet, være begrændset ved det, der fordres til at afværgé Faren, men jeg har tillige erklæret, efterat jeg havde hørt de forskjellige Uttringer her i Salen, at det vilde blive i Virkeligheden overmaade vanskeligt at skjælné de Tilfælde, hvor Rydningspligten skulde vedblive, og, hvor den skulde bortfalde. Det gjør mig betænkelig ved at stemme for Loven, thi da vil Loven kunne have tilfølgé, at der vil opstaae fordærvelige Disputer ved Anvendelsen. Det vil være saameget mere betænkelig, som det ofte er Tilfældet, at der ingen Anden er, der har Commando ved Branden, end Brandfogeden, som det kan være vanskeligt for at afgjøre saadanne Spørgsmaal, og som ikke altid har den Autoritet, at man vil respectere hans Anordning. Det er ogsaa blevet bemærket, hvorledes det for den Brandlidte vil blive meget misligt, at han ikke kan faae det yderligere Rydningsarbejde fremmet uden mod Betaling efter Accord, deels er der ogsaa fremkommet den Uttring, at Beboerne maatte yde det mod Betaling, men deels er der ikke gjort Forslag i saa Henseende, deels vil det have stor Vanskelighed. Det har en Analogie i Placaten af 22de November 1828 og i den af 24de December 1802, hvorefter Sognebeboerne ere pligtige at forrette de Kjørler, den Brandlidte behøver til Bygningens Genopførelse mod Betaling, der bestemmes af Amtmanden, men deels er allerede herved megen Vanskelighed, og deels ere Vanskelighederne af et ganske særegent Slags, hvor der er Spørgsmaal om en Forpligtelse, der paahviler hele Mandskabet i Ildbrandstilfælde. Her er Forpligtelsen til at indfinde sig ved Brandstedet og arbejde paa Brandens Slutning langt mere udstrakt, end den er med Hensyn til den Sognebeboerne paahvilende Kjørelsespligt. Denne Pligt hviler kun paa de Kjørelsespligtige, paa Gaardbrugene, og altsaa er det ikke vanskeligt at bestemme, hvem der skal bære den, og hvorvidt de skulle bære den, ligesom man har Regler for, hvorledes Betalingen skal bestemmes, hvorimod den store Klasse af Beboere af forskjelligt Slags, der ere pligtige til at indfinde sig ved Ilden, ikke paa nogen